

**Chương 456: Thảm Hoạ Cổng (8) - Thiên
Đường Và Địa Ngục**
(Số từ: 3148)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

15:23 PM 08/06/2023

—Một ngày sau khi chiếm bán đảo Edina.

Tôi đã nghĩ rằng gần một nửa số quý tộc và binh lính sẽ chạy trốn.

Điều vô cùng ngạc nhiên là chưa đầy mười người đã từ chối và biến mất.

Vương quốc đã bị Ma Vương lấy đi.

Đối với những người trong Hoàng tộc Edina, đó sẽ là một sự tước đoạt.

Tuy nhiên, đối với các quý tộc, binh lính và người dân, nó sẽ có một ý nghĩa khác.

Hoàng tộc yếu ớt đã biến mất, và Ma vương, một thực thể tuyệt đối, đã thế chỗ của họ.

Và nơi này là một hòn đảo.

Không có nơi nào để chạy. Hành trình vượt biển vào lục địa chỉ có thuyền trưởng và thủy thủ khó tính mới có thể thực hiện được.

Vì vậy, trong khi họ sợ hãi Ma vương mới, họ không còn lựa chọn nào khác ngoài việc ở lại, hy vọng rằng hắn ta không đáng sợ như thế giới vẫn tưởng.

Vì vậy, đại đa số quý tộc hoàng gia và thế lực hầu như không có người đào ngũ. Vậy những người mất tích đã đi đâu? Tôi khá tò mò về điều đó.

Ngồi trên ngai vàng, một quan chức quản lý hoàng gia run rẩy chịu trách nhiệm cứu trợ thiên tai bắt đầu phát biểu.

Ông ấy nói về số lượng ngôi nhà bị phá hủy, bao nhiêu người thiệt mạng, bao nhiêu người mất nhà cửa và tình trạng tiếp tế trong lâu đài.

Thành thật mà nói, tôi đã không chú ý nhiều.

Tôi yếu với những con số.

Vô số cái chết đã được rút gọn thành những con số, và tôi cảm thấy rằng dãy số phức tạp hơn là đáng buồn.

"Vì vậy, liệu có thể cung cấp đủ hàng cứu trợ cho những người tị nạn vào lúc này không?"

"Chúng ta có thể xoay xở nếu chúng ta bắt đầu cung cấp hàng cứu trợ ngay bây giờ, nhưng cơ sở vật chất để tiếp nhận người tị nạn nói chung là thiếu. Nhờ có mùa thuận lợi, họ sẽ không chết cóng, nhưng... liệu mùa đông có đến trước hoặc công việc sửa chữa quy mô đã hoàn thành... điều đó không chắc chắn."

Không chỉ có các quý tộc và binh lính của Vương quốc Edina có mặt, mà cả thần dân của tôi nữa.

Harriet và Airi đứng bên cạnh tôi, Eleris ở phía sau tôi, ngoại trừ Gallarsh và Luvien đang đi vắng.

Liana tuyên bố rằng cô ấy không biết gì về việc điều hành một đất nước, và Olivia miễn cưỡng đến giúp đỡ những người bị thương ở Lazark, nói

rằng cô ấy không thích giúp đỡ mọi người nhưng sẽ làm điều đó vì tôi muốn cô ấy làm vậy.

"Có bao nhiêu người tị nạn?"

"Khoảng 8.000."

—Tám nghìn.

Tám nghìn người đã hoàn toàn mất nơi ở. Tuy nhiên, số người thực sự cần giúp đỡ nhiều hơn gấp 5 lần con số đó, hơn 45.000 người, theo người phụ trách.

Đó có vẻ là một con số lớn, nhưng nếu chúng tôi đến muộn hơn một chút, thì 8.000 người mất nhà cửa sẽ là 45.000.

"Có lẽ chúng ta cần thiết lập một trại tị nạn quy mô lớn ở ngoại ô thành phố..."

Khuôn mặt của các quý tộc tối sầm lại.

Họ biết điều đó phải được thực hiện, nhưng đó không phải là một nhiệm vụ dễ dàng.

Việc cung cấp thức ăn và nhà ở cho 8.000 người là quá sức khi nghĩ đến.

Ngay cả khi sự giàu có của hoàng gia được sử dụng, sẽ có giới hạn.

Tôi không biết liệu họ có tin hay không, nhưng thương mại xuyên lục địa là không thể vào lúc này. Vì vậy, việc nhập khẩu nguyên liệu và thực phẩm là không thể.

Và thời gian thi công.

Nếu chúng tôi không thể cung cấp giường ấm cho người tị nạn trước khi mùa đông đến, tất cả họ sẽ chết cóng.

—Thức ăn, chỗ ở.

Vấn đề cung cấp thực phẩm không chỉ là vấn đề của các cá nhân mà còn có thể trở thành vấn đề đau đầu khi quy mô tăng lên.

"Eleris, ma pháp xây nhà đó thế nào rồi?"

"Thần nghĩ rằng cần phải làm việc với nó thêm một chút... nhưng thần sẽ có thể có một bản thảo thô trong vòng hai ngày tới."

Mọi người có vẻ hoang mang trước cuộc trò chuyện của tôi với Eleris trên ngai vàng.

—Ma pháp xây nhà.

Để bắt đầu, một pháp sư là một nguồn tài nguyên cực kỳ hiếm.

Có rất nhiều học viên Ma thuật trong Temple đến nỗi họ có thể bị vấp ngã.

Vì vậy, mặc dù họ có thể giải quyết các vấn đề xảy ra ở phần cực nam của lục địa bằng Ma thuật, nhưng không có cách nào họ có thể xử lý mọi thứ bằng Ma thuật, vì các pháp sư cực kỳ khan hiếm và trình độ thấp.

Temple đã tập hợp những tài năng tốt nhất từ lục địa, vì vậy mọi thứ dường như đều bình thường.

Giống như chỉ huy hiệp sĩ hay chỉ huy cận vệ hoàng gia dễ dàng khuất phục trước kiếm thuật của tôi, rất khó để tận hưởng những lợi ích của Ma thuật ở nơi này.

"Ngay cả khi xây dựng một ngôi nhà, trước tiên cần phải có vật liệu. Làm thế nào để cung cấp cho điều đó?"

"Có rất nhiều cây cối. Chúng ta có thể chặt và sử dụng chúng, và ngay cả khi không đủ, chúng ta có thể cung cấp gỗ bằng Ma thuật can thiệp vào tự nhiên, vì vậy ngài không phải lo lắng về điều đó."

"Nhân lực thì sao?"

"Thần nghĩ rằng mình có thể xử lý tất cả một mình."

Về mặt của những người hầu cận hoàng gia bắt đầu trở nên kỳ quái trước tuyên bố của pháp sư rằng cô ấy sẽ một tay xây dựng nơi ở tạm thời cho 8.000 người tị nạn cần thiết.

Những vấn đề gây rắc rối cho những người hầu cận hoàng gia đã được giải quyết bởi một pháp sư duy nhất.

Tôi đã có ba Chúa tể ma cà rồng trên tay. Tất cả bọn họ đều đã đạt đến cấp độ của một Archmage.

Và Harriet, người có thể sử dụng Ma pháp ngoài sức tưởng tượng của họ, ở bên phải tôi.

Ma thuật có thể là câu trả lời cho hầu hết các vấn đề.

Chỉ là số người được hưởng lợi từ Ma thuật là cực kỳ thấp.

Và thậm chí còn hiếm hơn đối với những người nhận được những lợi ích của một pháp sư có khả năng như vậy.

Người dân của quần đảo sẽ phát hiện ra trước khi một tuần trôi qua rằng sự cai trị của tôi chỉ có thể là một phước lành cho họ.

"Làm gì mà ngạc nhiên thế?"

Tôi mỉm cười với những người phục vụ đang mở to mắt.

"Ta là Ma Vương."

Tôi bắt đầu cai trị họ thông qua nỗi sợ hãi, nhưng tôi không có ý định cố tình khuấy động nỗi sợ hãi.

Không có lý do cụ thể để làm như vậy.

"Các người sẽ thấy nhiều hơn những gì mình có thể tưởng tượng."

Theo nhiều cách khác nhau.

Tôi quyết định làm những gì có thể.

Tất nhiên, điều đó không có nghĩa là tôi có những mục tiêu vĩ đại như tạo ra một quốc gia rất công bằng, hoàn hảo và hướng tới công dân.

Tôi sẽ tạo ra một đất nước cuộn theo ý muốn của tôi, một quốc gia nơi tôi có thể làm những gì tôi muốn.

Cuối cùng tôi sẽ tìm kiếm hòa bình và hạnh phúc của người dân, nhưng sự thật rằng tôi là một nhà độc tài sẽ không bao giờ thay đổi.

Nếu cần, tôi sẽ bắt lính, tịch thu tài sản của công dân và bắt họ di chuyển theo lệnh của tôi nếu cần.

Điều đầu tiên tôi làm là chiếm Quần đảo Edina.

Mặc dù sự cố Cổng đã được giải quyết trong giai đoạn đầu, nhưng các biện pháp khẩn cấp cho bốn cổng bị tấn công cần phải được ưu tiên.

Và đồng thời, tôi tiến hành giai đoạn tiếp theo.

Lý do tôi chọn Quần đảo Edina làm căn cứ của mình là bởi vì, bằng cách khuất phục bốn cánh cổng trong khu vực này, tôi có thể ở một nơi

không bị ảnh hưởng bởi các sự cố cổng xảy ra trên đất liền.

Nhiều thành phố sẽ bị phá hủy, mọi người sẽ chết và một lượng lớn đất đai sẽ trở thành những khu vực không có người ở, nơi những con quái vật lang thang.

Cũng có nhiều ngôi làng và thành phố không có cổng.

Họ sẽ chịu thêm thiệt hại khi lũ quái vật từ các cánh cổng tràn ra.

Bảo vệ những nơi như vậy là khó khăn. Quái vật sẽ tiếp tục tràn ra, và mặc dù lực lượng của tôi sẽ sớm được bổ sung, nhưng chúng có hạn.

Vì vậy, mục tiêu tiếp theo là giải cứu mọi người khỏi đất liền và chuyển họ đến Quần đảo Edina.

Tôi phải sơ tán những người sống sót khỏi các thành phố và làng mạc có thể sụp đổ bất cứ lúc nào, cũng như những người sống sót nhờ tránh lũ quái vật, và đưa họ đến Quần đảo Edina, nơi không bị ảnh hưởng bởi sự cố cánh cổng.

Không thể sử dụng hệ thống cổng dọc.

Vì vậy, mọi người đã phải được di chuyển về thể chất.

Tiếp theo, tôi triệu tập các thủ lĩnh hạm đội còn ở lại Quần đảo Edina.

Về mặt của các thủ lĩnh hạm đội, những người đã chứng kiến ngai vàng của Quần đảo Edina trở thành của Ma vương, tự nhiên chứa đầy sự kinh ngạc.

"Là người cai trị Quần đảo Edina và là vua của Ma giới, ta sẽ nhập ngũ tất cả các tàu, thuyền trưởng và thủy thủ đoàn kể từ thời điểm này."

Nếu họ nghĩ rằng tôi sẽ chỉ là một người cai trị tốt, thì họ đã nhầm.

Tôi sẽ lấy những gì tôi cần nếu cần thiết.

"Hãy lên tiếng nếu có bất kỳ sự phản đối nào."

Tôi không phải là một vị vua bình thường, mà là một con quỷ có sừng.

—Một Archdemon.

Tôi sẽ tận dụng triệt để nỗi sợ bắt nguồn từ cái tên của mình.

Họ sẽ tưởng tượng rằng nếu họ không tuân theo mệnh lệnh của tôi, họ có thể phải đối mặt với một số phận còn tồi tệ hơn cả cái chết.

Trí tưởng tượng đó cũng giúp tôi cai trị.

Đương nhiên, tất cả mọi người sợ quá run rẩy, không ai dám phản đối.

"Đầu tiên, hãy tổ chức ba hạm đội. Mục đích của mỗi hạm đội là tiếp nhận những người tị nạn từ ba cảng bị ảnh hưởng và chuyển họ đến đây, đến Lazark."

Những người đứng đầu hạm đội, những người trông như sắp bị ăn tươi nuốt sống, tái nhợt đi, nhưng họ gật đầu khi nghe nói rằng tôi làm việc này để tiếp nhận những người tị nạn.

"Và sau đó, tổ chức hạm đội quy mô lớn nhất để hướng tới đất liền."

Biểu cảm của các thủ lĩnh hạm đội trở nên kỳ lạ khi đề cập đến việc hướng tới lục địa đã trở thành địa ngục.

"Không lâu nữa, đại quân của ta sẽ vượt biển tới đây. Các hạm đội sẽ định kỳ đi lại giữa đại lục, vận chuyển người dân đại lục và binh lính của ta."

Gallarsh hiện đang ở căn cứ Sa mạc Gelkorir thu thập những người theo Giáo phái Ma thần.

Tôi không thể [dịch chuyển tức thời] tất cả chúng.

Vì vậy, tôi đã tổ chức một hạm đội quy mô lớn để chuyển họ đến Quần đảo Edina và đặt họ dưới sự quản lý của tôi.

Đảo chính sẽ không thể hỗ trợ tất cả mọi người.

Rất may, có rất nhiều hòn đảo không có người ở trong Quần đảo Edina.

Có rất nhiều đất.

Tất cả những gì tôi cần làm là phát triển và khai thác vùng đất để mọi người có thể ở được.

Một nơi mà mọi người có thể sống mà không cần lo lắng về quái vật, tránh xa thảm họa của đại lục.

Quần đảo Edina sẽ trở thành nơi ẩn náu cho mọi người.

"Về lâu dài, các hòn đảo không có người ở của Quần đảo Edina cũng sẽ được mở rộng và phát triển thông qua việc tiên phong, khiến chúng trở thành nơi sinh sống của con người."

Tôi không biết liệu trại tị nạn tạm thời có thể biến đảo quốc nhỏ bé ở phía nam thành một cường quốc hay không.

Tuy nhiên, tôi hy vọng rằng vùng đảo xa xôi này có thể cung cấp một nơi ẩn náu để mọi người thoát khỏi nguy hiểm.

Tôi muốn điều đó, và tôi sẽ làm cho nó xảy ra.

Đó không phải là tất cả.

Các Ma tộc ở vùng ngoại ô.

Mặc dù họ có thể không bị ảnh hưởng trực tiếp bởi cuộc khủng hoảng công, nhưng về lâu dài họ có thể bị ảnh hưởng.

Tôi sẽ phải tiến hành nhiệm vụ khuất phục họ và kết hợp họ vào lực lượng của mình.

Và cảng nổi quần đảo Edina với đất liền.

Cuộc khủng hoảng cổng chắc hẳn cũng đã xảy ra ở cảng đó, vì vậy các biện pháp phải được thực hiện ở đó.

Tổ chức một đội quân để thực hiện nhiệm vụ tiêu diệt lũ quái vật đang tràn vào đất liền và biến các hải cảng trên đất liền thành căn cứ.

Có nhiều việc phải làm.

Quá nhiều.

Giữa thành phố đổ nát,

*Vút-

Trên đỉnh núi xác chết, Ellen Artorius rút kiếm.

Trên đồng xác người và quái vật khổng lồ đan xen vào nhau, Ellen từ từ đứng dậy sau khi cắt đứt hơi thở của con quái vật cuối cùng.

Nhìn xung quanh từ núi xác chết, Ellen thấy những người lính Đế quốc vừa kết thúc trận chiến giữa những tòa nhà đã bị thiêu rụi thành tro.

Bước xuống từ núi xác chết, Ellen bọc Lament và mở cổ áo choàng.

Trong ánh mắt của những người lính đang nhìn Ellen hạ xuống, có sự kính sợ, ngưỡng mộ và xen lẫn giữa kinh ngạc và sợ hãi.

Cô tiến vào đông đảo nát đổ nát của đô thị một mình như một đội tiên phong, một mình tàn sát những con quái vật nguy hiểm và chiến đấu phối hợp với lực lượng chính.

Không ngoa khi nói rằng một mình cô ấy đã thực hiện chiến dịch tiêu diệt quái vật của thành phố.

“C-cô có sao không, Anh hùng...?”

“Ồn.”

Với thái độ lạnh lùng và thờ ơ dường như không bị ảnh hưởng dù chỉ một vết xước, Ellen gật đầu.

Từ đằng xa, ai đó tiến lại gần Ellen.

“Cậu không sao chứ? Không cần nghỉ ngơi sao? Máy ngày nay không ngủ.”

Đó là bạn cùng lớp của Ellen, Heinrich von Schwartz. Ellen lắc đầu trước những lời lo lắng của cô bạn cùng lớp.

"...Tôi ổn."

Heinrich, một [Hoả Động], phải thực hiện công việc hỏa táng xác chết sau khi trận chiến kết thúc, vì vậy anh ấy đã để lại lời nhắn rằng hãy ngủ một giấc khi cô ấy có thời gian và đi đâu đó.

Do tình hình không may của Đế chế, các sinh viên có khả năng chiến đấu của Temple đã được triển khai trên khắp đại lục cho các hoạt động tiêu diệt quái vật để đối phó với cuộc khủng hoảng.

Vô số binh lính, hiệp sĩ và sinh viên đã chết.

Vì không tin tưởng Ma vương, nhân loại đã phải trả giá đắt.

—Hai năm sau cuộc khủng hoảng cồng.

Nhân loại vẫn chưa lấy lại được toàn bộ lãnh thổ của mình.

Đôi mắt của Ellen, vốn đã quen với cái chết của cả quái vật và đồng minh do chứng kiến quá nhiều cái chết, hoàn toàn trống rỗng.

Ellen như vậy đã nhìn thấy, ở một góc của thành phố đang bốc cháy, cảnh tượng những người tị nạn mang theo những gói hành lý theo sự hướng dẫn của những người lính.

"Có... người sống sót không?"

Trước câu hỏi của Ellen, những người lính lắc đầu. Không có khả năng bất kỳ người sống sót nào có thể tồn tại lâu như vậy trong một thành phố đã đổ nát.

"Họ không phải là những người sống sót, mà là những người tị nạn. Họ được tìm thấy ở ngoại ô thành phố."

"Ah..."

"Họ nói những điều kỳ lạ."

".....Điều lạ?"

Trước câu hỏi của Ellen, người lính có vẻ mặt mơ hồ.

"Phải, có một thiên đường ở phía nam, họ nói... Vì vậy, họ đang đi về phía nam..."

—Thiên đường.

Ellen nhìn quanh mình.

Những con đường cháy, núi xác chết.

Những người lính và hiệp sĩ đã quá quen với những xác chết đến nỗi họ không còn bịt miệng khi nhìn thấy cái chết rải rác khắp nơi.

Địa ngục ở trong thế giới hiện tại, và mọi người đã trở thành cư dân của địa ngục quen thuộc.

Nơi địa ngục này có thể giữ một thiên đường ở đâu?

Họ đã phá hủy một thế giới có thể là một thiên đường cho đến tận bây giờ.

Nơi nào trên thế giới này họ có thể tìm thấy thiên đường và nghỉ ngơi?

Sự tuyệt vọng tràn ngập thế giới, vì vậy mọi người bắt đầu tin vào những điều kỳ lạ. Có lẽ đã có hy vọng ở đâu đó.

Ellen phải chịu trách nhiệm cho cái địa ngục này.

Đó là lý do tại sao cô không thể nghỉ ngơi.

Không tin vào một thiên đường không tồn tại, nhưng dần dần xóa bỏ địa ngục khỏi thế giới là vai trò duy nhất của cô.

Nghĩ vậy, Ellen rời đi để tìm kiếm nhiệm vụ tiếp theo của mình.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading